Nr. 19. Warszawa, dnia 27 listopada 1922 r. Rok III.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARSZAWSKIEGO.

Cena numeru pojedyńczego 940 mk.; Adres Redakcji i Administracji: Urząd Wojewódzki Warszawski, ul. Bielańska 9. Telefon Administracji: 243-35.

BONI CIVIS EST LEGES NOSSE IISQUE OBTEMPERARE.

A.

225.

OGŁOSZENIE.

Przewodniczący Okręgowej Komisji Wyborczej Nr. 2 na mocy art. 92 ord. wyb. podaje do ogólnej wiadomości poniższe rezultaty wyborów do Sejmu, odbytych w pow. warszawskim, radzymińskim i mińsko-mazowieckim, w dniu 5 listopada 1922 roku.

Liczba głosów ważnych, oddanych na poszczególne listy wynosi:

na Nr. 1	11.226
„ „ 2	14.469
„ „ 3	11.569
„ „ 4	1.060
„ „ 5	1.426
na Nr. 8	70.673
„ „ 12	2.061
„ „ 15	34
„ „ 16	12.189
„ „ 20	1.130
„ „ 23	17
„ „ 24	22
„ „ 25	18

Na posłów obrani zostali:

1) Antoni Marylski
2) Juljan Łabęda
3) Ks. Adam Wyrębowski
4) Ignacy Rowicki
5) Kazimierz Dobrowolski

Przewodniczący Kom. Wyb. 2 Okr.

(—) *Gumiński.*

B.

226.

OGŁOSZENIE.

Na podstawie Art. 92 ust. II Ust. Ord. Wyb. Okręg. Kom. Wyb. № 8 podaje do wiadomości następujący wynik wyborów do Sejmu w dniu 5-go listopada 1922 r.

Głosów ważnych w całym Okr. Wyb. oddano na poszczególne listy:

Na listę	№	1	9.110	głosów
„	„	„	2	16.158	„
„	„	„	3	20.927	„
„	„	„	4	778	„
„	„	„	5	712	„
„	„	„	7	357	„
„	„	„	8	83.106	„
„	„	„	12	4.506	„
„	„	„	15	1.017	„
„	„	„	16	14.205	„
„	„	„	20	7	„

Wobec czego na posłów wybrani zostali:

Z listy № 8 (Chrześcijański Związek Jedności Narodowej)

1) Michał Wichliński
2) Jerzy Zdziechowski
3) Aleksander Żebrowski
4) Leopold Bieńkowski

Z listy Nr. 3 (P. S. L. „Wyzwolenie i Lewica Ludowa")

1) Jerzy Barański

Przew. Kom. Okr. Nr. 8 w Ciechanowie

Sędzia Pokoju *Antoni Płoski*.

C.

227.

OGŁOSZENIE.

W wykonaniu art. 92 ust. 2 Ordynacji Wyborczej (Dziennik Ustaw R. P. Nr. 66 poz. 590 1922 r.) Przewodniczący Okręgowej Komisji Wyborczej na Okręg IX podaje do wiadomości, że w Okręgu IX wyborczym (powiaty Płocki, Płoński, Sierpski i Rypiński) wybrane zostały w dniu 5-go listopada 1922 r. na posłów do Sejmu następujące osoby:

z listy Nr. 8 — 1) Mierzejewski Karol, lat 42, poseł do Sejmu Ustawodawczego, rolnik, zamieszkały w Płocku, ul. Bielska róg Królewieckiej.

2) Świecki Tadeusz, lat 44, Prezes Dyrekcji Szczegółowej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, zamieszkały w Płocku, ul. Kościuszki Nr. 6.

z listy Nr. 2 — 3) Niedziałkowski Mieczysław lat, 29, poseł do Sejmu Ustawodawczego, zamieszkały w Warszawie, przy ul. Polnej Nr. 46.

z listy Nr. 8 — 4) Sawicki Szczepan, lat 52, poseł do Sejmu Ustawodawczego, rolnik, zamieszkały we wsi Koło-Ząb, pow. Płońskiego.

z listy Nr. 3 — 5) Poniatowski Juljusz, lat 36, poseł do Sejmu Ustawodawczego, rolnik, agronom, zamieszkały we wsi Czarnocin powiatu Łódzkiego.

Liczba głosów ważnych oddanych w całym Okręgu wyborczym Nr. 9 wynosiła 131.721, z tej liczby na poszczególne listy padło głosów: na listy: Nr. 1—6.585, Nr. 2—24.182, Nr. 3—17.478, Nr. 4—588, Nr. 5—1.047, Nr. 7—210, Nr. 8—61.788, Nr. 10—716, Nr. 11 — 320, Nr. 12 — 1746, Nr. 16—17.052, Nr. 23 — 9, Nr. 24 — 0.

Przewodniczący Okręg. Kom. Wyborczej

(—) *Józef Rokitnicki*.

D.

228.

OGŁOSZENIE.

Na podstawie art. 92 ust. 2 i 99 ust. 1 Ord. Wyb. Sejm. niniejszym ogłaszam, iż w okręgu Wyborczym 10-ym (Włocławek, Nieszawa, Lipno) złożono w dniu 5 listopada 1922 r. głosów ważnych:

1)	na listę	Nr.	1	. .	3.992,
2)	„ „	„	2	. .	20.626,
3)	„ „	„	3	. .	20.005,
4)	„ „	„	4	. .	1.160,
5)	„ „	„	7	. .	576,
6)	„ „	„	8	. .	49.687,
7)	„ „	„	11	. .	306,
8)	„ „	„	12	. .	6.705,
9)	„ „	„	15	. .	34,
10)	„ „	„	16	. .	19.009,
11)	„ „	„	20	. .	129,
12)	„ „	„	23	. .	29,
13)	„ „	„	25	. .	148.

Wobec tego wybrani zostali na posłów do Sejmu:

1) z listy Nr. 8 — dwóch:
   a) Czerniewski Artemiusz-Ludomił,
   b) Sacha Stefan.
2) z listy Nr. 2 — jeden
   Piotrowski Zygmunt-Kazimierz.
3) z listy Nr. 3 — jeden
   Łypacewicz Wacław-Wincenty.
4) z listy Nr. 16—jeden
   Karau Jakób.

Następne osoby, wymienione na listach kandydatów po wybranych posłach, na dalszych miej-

scach zostają zastępcami posłów, a to w kolejności, w jakiej na listach okręgowych Nr. Nr. 8, 2, 3 i 16 są wymienieni.

Przewodniczący Okręgowej Komisji
Wyborczej № 10
(—) *Wł. Nowca.*

E.

229.

OGŁOSZENIE.

Przewodniczący Okręgowej Komisji Wyborczej Nr. 11 w Łowiczu stosownie do art. 92 Ordynacji Wyborczej podaje do publicznej wiadomości następujący rezultat wyborów do Sejmu:

Ogólna liczba głosów ważnych oddanych w całym XI okręgu dnia 5-go listopada 1922 roku 134.753 głosów.

Liczba głosów ważnych, oddanych w całym XI okręgu wyborczym na poszczególne listy:

Na listę	Nr.	1	. . .	39.722,
„	„	2	. . .	23.838,
„	„	3	. . .	13.758,
„	„	4	. . .	1.134,
„	„	5	. . .	971,
„	„	7	. . .	646,
„	„	8	. . .	46.881,
„	„	11	. . .	286,
„	„	12	. . .	1.451,
„	„	15	. . .	892,
„	„	16	. . .	13.749,
„	„	20	. . .	401,
„	„	23	. . .	24.

Według rozliczenia przy podziale głosów na listę Nr. 1 przypadł 1 mandat, na listę Nr. 2—jeden mandat i na listę Nr. 8—trzy mandaty.

Wobec czego na posłów zostali wybrani w tutejszym Okręgu Wyborczym:

z listy Nr. 1: Jan Dąbski;
z listy Nr. 2: Ludwik Śledziński;
z listy Nr. 8: Witold Staniszkis;
Franciszek Urbański;
Józef Goździk.

Przewodniczący Okręgowej Komisji
Wyborczej № 11 w Łowiczu
(—) *Sędzia F. Bogatko.*

F.

230.

OGŁOSZENIE.

Przewodniczący Okręgowej Komisji Wyborczej № 12 w Grodzisku na mocy art. 92 ord. wyborczej podaje do ogólnej wiadomości poniższe rezultaty wyborów do Sejmu odbytych na terenie powiatu Błońskiego, Grójeckiego, Rawskiego dnia 5 listopada 1922 r.

Z ogólnej liczby 185.324 uprawnionych do głosowania—przystąpiło do urny wyborczej 152.097 wyborców. Unieważniono 564 głosy. Liczba głosów ważnych oddanych na poszczególne listy wynosi:

na listę	№	1	Polskie Stron. Ludowe . .	18.924.
„	„	„	2	Polska Partja Socjalistyczna	27.237.
„	„	„	3	P. S. L. „Wyzwolenie“ i Lewica Ludowa	29.650.
„	„	„	4	Ogólno Żydow. Zw. Robotn. w Polsce	1.347.
„	„	„	5	Kom. Zw. Prol. Miast i Wsi	2.138.
„	„	„	7	Nar. Partja Robotnicza . .	1.934.
„	„	„	8	Chrześc. Zw. Jedn. Narodow.	52.506.
„	„	„	10	Unja Nar.-Państwowa . .	1.377.
„	„	„	12	Polskie Centrum	1.960.
„	„	„	16	Blok Mniej. Nar. Rzecz. Pol.	13.507.
„	„	„	20	Zyd. Dem. Blok Ludowy .	810.
„	„	„	23	Bez nazwy	137.

Na podstawie powyższego mandaty poselskie otrzymują:

z listy № 8 ks. Marceli Nowakowski, Wacław Bittner i Wojciech Wojciechowski;
z listy № 3, August-Stanisław Thugutt;
z listy № 2, Kazimierz Dobrowolski
z listy № 1, Marjan Cieplak.

Przewodniczący
Okręgowej Komisji Wyborczej
(—) *Leonard Marigne.*

G.

231.

OGŁOSZENIE.

Przewodniczący Okręgowej Komisji Wyborczej № 2 na mocy art. 92 ord. wyb. podaje do ogólnej wiadomości poniższe rezultaty wyborów do Senatu, odbytych na terenie Województwa Warszawskiego w dniu 12 listopada 1922 r.

Liczba głosów ważnych, oddanych na poszczególne listy wynosi:

na listę	№	1	. . . .	41.924
„	„ „	2	. . . .	67.265
„	„ „	3	. . . .	58.126
„	„ „	5	. . . .	2.268
„	„ „	7	. . . .	769
„	„ „	8	. . . .	290.895
„	„ „	10	. . . .	1.504
„	„ „	12	. . . .	2.175
„	„ „	14	. . . .	7
„	„ „	15	. . . .	1.025
„	„ „	16	. . . .	69.600
„	„ „	20	. . . .	92

Na Senatorów obrani zostali:

1) Ks. Józef Teodorowicz
2) Michał Bojanowski
3) Paweł Romocki
4) Błażej Krzywkowski
5) Lejb Kowalski
6) Ksawery-Franciszek Prauss
7) Stanisław-Gustaw Brun.

Przewodniczący Kom. Wyb. 2 Okr.

(—) *Gumiński.*

I.

232.

Przegląd ważniejszych ustaw i rozporządzeń w dzienniku Ustaw R. P. i Monitorze Pol. za miesiąc listopad.

PRZEMYSŁ i HANDEL.

Dz. Ust., № 89, p. 814. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 września 1922 r. w przedmiocie podwyższenia opłat, ustanowionych w dekretach z dnia 4 lutego 1919 roku o patentach na wynalazki, o ochronie wzorów rysunkowych i modeli i o ochronie znaków towarowych.

PRACA i OPIEKA SPOŁECZNA.

Dz. Ust., № 88, p. 789. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. o zmianie artykułów rosyjskiej ustawy o pracy w przemyśle (Zb. Pr. Ces. Ros. tom XI, część II wydanie z 1913 r.), austr. ustawy przemysłowej w brzmieniu noweli z dnia 5 lutego 1907 r. (austr. Dz. Ust. P. № 26), ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. z 1920 r. № 2 poz. 7), dotyczących wymiaru grzywien za przekroczenie przeprzepisów prawnych o stosunku pracy w przemyśle.

REFORMA ROLNA.

Dz. Ust., № 89, p. 806. Ustawa z dnia 25 września 1922 r. w przedmiocie uzupełnienia ustaw z dnia 15 lipca 1920 r. o wykonaniu reformy rolnej.

Dz. Ust., № 90, p. 826. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie umów przyrzeczenia sprzedaży nieruchomości ziemskich na terenie b. Królestwa Kongresowego.

ROZBUDOWA MIAST.

Dz. Ust., № 88, p. 786. Ustawa z dnia 22 września 1922 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli.

Dz. Ust., № 88, p. 788. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie upoważnienia Ministra Robót Publicznych do wydawania przepisów ulgowych w dziedzinie budownictwa.

Dz. Ust., № 89, p. 802. Ustawa z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany art. 5 ustawy z dn. 29 lipca 1921 r. o przeznaczeniu terenu za cytadelą oraz pasa ziemi wdłuż ulicy Górnej w Warszawie pod budowę domów.

Dz. Ust., № 89, p. 811. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie rozbudowy miast.

ROBOTY PUBLICZNE.

Dz. Ust., № 89, p. 808. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie rozszerzenia sieci dróg państwowych.

SAMORZĄD.

Dz. Ust., № 85, p. 765. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 września 1922 r. o rozszerzeniu granic miasia Przasnysza.

SKARBOWOŚĆ.

Dz. Ust., № 83, p. 740. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie uzupełnienia art. 1 ustawy z dnia 28 lutego 1919 r. w sprawie nazwy monety polskiej.

Dz. Ust., № 83, p. 741. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie wypuszczenia 8% państwowej pożyczki złotej z 1922 r.

Dz. Ust., № 83, p. 742. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 września 1922 r. w przedmiocie upoważnienia Ministra Skarbu do wypuszczenia I emisji 8% złotej pożyczki państwowej z roku 1922.

Dz. Ust., № 89, p. 816. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 5 października 1922 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia z dnia 31 grudnia 1920 r. o ograniczeniu obrotów dewizami i walutami zagranicznemi.

Dz. Ust., № 89, p. 817. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 5 października 1922 r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 15 stycznia 1921 roku w przedmiocie wykonania rozporządzenia o ograniczeniu obrotu dewizami i walutami zagranicznemi.

Dz. Ust., № 89, p. 818. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 5 października 1922 r. w przedmiocie wydawania przez delegatów Ministerstwa Skarbu pozwoleń na wywóz kruszczów szlachetnych.

Dz. Ust., № 91, p. 846. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 października 1922 r. w przedmiocie ustanowienia Dyrekcji ceł jako Okręgowych władz II instancji na obszarze b. zaboru rosyjskiego i austrjackiego.

Mon. Pol., № 234, p. 155. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 1 października 1922 roku o wypuszczeniu I emisji 8% państwowej pożyczki złotej z roku 1922.

SPRAWIEDLIWOŚĆ.

Dz. Ust., № 89, p. 800. Ustawa z dnia 22 września 1922 r. o kosztach postępowania przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym.

Dz. Ust., № 90, p. 835. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 września 1922 r. w przedmiocie właściwości sądu dla uznania zaginionego za zmarłego.

Dz. Ust., № 84, p. 750. Ustawa z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie niektórych zmian w ustawie o postępowaniu karnem z dnia 23 maja 1873 r.

ZDROWIE PUBLICZNE.

Dz. Ust., № 85, p. 767. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia o utworzeniu Izb Lekarskich.

Dz. Ust., № 90, p. 840. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 9 września 1922 r. w przedmiocie zmiany cen w taksie aptekarskiej na obszarze górnośląskim województwa śląskiego.

Dz. Ust., № 90, p. 842. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 12 października 1922 r. o taksie aptekarskiej.

Mon. Pol., № 225, p. 151. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 22 września 1922 r. w przedmiocie zmiany terminu pierwszych wyborów do rad Izb Lekarskich.

Mon. Pol., № 247, p. 168. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 14 października 1922 r. w przedmiocie terminu pierwszych wyborów do Rady Izby Lekarskiej Warszawsko-Białostockiej.

WYBORY.

Mon., Pol., № 227. Ogłoszenie Generalnego Komisarza Wyborczego Rzeczypospolitej Polskiej: listy państwowe kadydatów do Sejmu i Senatu.

Mon. Pol., № 233, p. 154. Obwieszczenie Generalnego Komisarza Wyborczego.

III.

233.

ROZPORZĄDZENIE.

Wojewody Warszawskiego w sprawie ustanowienia cen na drzewo budulcowe zajęte w lasach prywatnych na cele budowy.

W wykonaniu rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dn. 2 stycznia r. b. wydanego w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministrem Skarbu w przedmiocie ustanowienia cen drzewa budulcowego, zajętego w lasach prywatnych na cele odbudowy (Dz. Ust. № 10 p. 83) i po wysłuchaniu w myśl art. 1 powołanego rozporządzenia opinji Komisji w składzie przez art. 2 tegoż rozporządzenia przewidzianym, ustanawiam na czas od 1 do 31 października r. b. następujące ceny w markach za 1 m^3 na pniu drzewa budulcowego sosnowego (bez kosztów robocizny).

Klasa grubości w/g średnicy w połowie długości	Sosna		UWAGI
	I kl. miejsc	II kl. miejsc	
31 cm. średnicy i wyżej	22419	20480	Mierzy się drzewo w sposób następujący: średnica mierzona w środku kloca (bez kory); jeżeli zaś drzewo owalne dwa razy na krzyż w pełnych centy metrach.
21 cm. do 30 cm.	17856	16384	
20 cm. i niżej	13491	12288	

Przy odległości lasu od stacji kolejowej, kolejki dojazdwej lub rzeki spławnej powyżej 10 klm. należy stosować zniżkę w wysokości 10% od powyższych cen.

Powiaty w/g klas wartości grupują się w sposób następujący:

Klasa I powiaty: Błoński, Ciechanowski, Gostyniński, Grójecki, Kutnowski, Łowicki, M. Mazowiecki, Nieszawski, Płoński, Płocki, Warszawski, Włocławski, Skierniewicki, Sochaczewski i Rawski.

Klasa II powiaty: Lipnowski, Makowski, Mławski, Pułtuski, Przasnyski, Radzymiński, Rypiński i Sierpski.

Warszawa, dnia 14 listopada 1922 r.

Wojewoda:

w. z. (—) *Bilski.*

IV.

234.

Okólnik (Nr. 41).

Do Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie sprzedaży towarów farbiarskich.

Na zasadzie Ustawy dla kupców ukwalifikowanych do sprzedawania wszelkiego rodzaju towarów farbiarskich, zatwierdzonej w dniu 21 października 1844 r. (Dziennik Praw z 1844 r. tom 35) zarządzam:

1) Wszyscy kupcy, trudniący się sprzedażą wszelkiego rodzaju towarów farbiarskich, winni do dnia 1-go grudnia b. r. przedstawić dowody swego uprawnienia do tego rodzaju handlu Inspektorowi Farmaceutycznemu tutejszego Urzędu Wojewódzkiego (pokój 54) z prośbą o zamianę ich na koncesję polską.

Odnośne podanie winno być opatrzone właściwą opłatą stemplową.

2) Ci kupcy, którzy nie mają w myśl zacytowanej Ustawy uprawnienia do handlu towarami farbiarskiemi winni poddać się egzaminowi, przewidzianemu w § 32 powyższej Ustawy i uzyskać przepisaną koncesję.

Celem dopuszczenia do egzaminu kandydat winien do dnia 1-go stycznia 1923 roku wnieść pisemne należycie ostemplowane podanie do tut. Urzędu Wojewódzkiego (W.U.Z.) załączając:

a) krótki życiorys
b) dowód obywatelstwa polskiego
c) kwit którejkolwiek Kasy Skarbowej z uiszczenia opłaty egzaminacyjnej w wysokości 3.000 mk.

3) Sprzedający towary farbiarskie, którzyby nie zastosowali się do powyższych zarządzeń z dniem 1 kwietnia 1923 r. będą pociągnięci do odpowiedzialności w drodze sądowej.

P. P. Starostowie zechcą niezwłocznie treść powyższego okólnika podać do wiadomości interesowanych i zarazem do dnia 1 grudnia b. r. przesłać tutaj listę kupców (imię nazwisko i adres, którzy obecnie zajmują się handlem towarami farbiarskiemi.

Warszawa, dnia 11 października 1922 r.

L.Z.P. 1511/1/22.

Wojewoda

(—) *Sołtan.*

235.

Okólnik do Panów Starostów, Wydziałów Powiatowych i Prezydentów miast wydz. w sprawie zwalczania nosacizny.

Poniższy okólnik wraz z instrukcją dla lekarzy weterynaryjnych udzielam do wiadomości i zastosowania się.

Warszawa, 23 października 1922 r.

L. R. W. 2/W
282.

Za Wojewodę:

(—) *Ihnatowicz.*

Okólnik № 492.

Do p.p. Wojewodów: Białostockiego, Kieleckiego, Krakowskiego, Lubelskiego, Lwowskiego, Łódzkiego, Nowogródzkiego, Poleskiego, Stanisławowskiego, Tarnopolskiego, Warszawskiego, Wołyńskiego, Delegata Rządu dla Ziemi Wileńskiej Magistratu m. st. Warszawy w przedmiocie zwalczania nosacizny.

Celem stłumenia nosacizny oraz ujednostajnienia sposobu walki z tą zarazą obowiązują na przyszłość następujące zasady, do których lekarze weterynaryjni, delegowani do walki z nosacizną, winni się bezwzględnie stosować:

1) W każdym wypadku doniesienia o nosaciźnie, lub jej podejrzeniu, winien państwowy lekarz weterynaryjny udać się bezzwłocznie na miejsce, przeprowadzić jaknaściślejsze dochodzenie, celem stwierdzenia istoty choroby i wykrycia źródła zarazy, przeprowadzić w miarę potrzeby rewizję wszystkich koni w całej miejscowości zapowietrzonej, jak również w miejscu pochodzenia nosatego konia. W toku dochodzeń za źródłem zarazy należy zbadać skąd chore zwierzę pochodzi i gdzie w ostatnich czasach przebywało, z któremi końmi się stykało, bądź to w zaprzęgach, na pastwisku, przy pojeniu, pławieniu i t. p.

Od wykonania tej rewizji można odstąpić tylko w tych wyjątkowych wypadkach, gdy źródło zarazy wykryto i dochodzenie ustaliło niewątpliwie, że rozwleczenie zarazy w danej miejscowości jest wykluczone.

2) W razie skonstatowania u koni za pomocą klinicznego badania jawnej formy nosacizny, należy takowe natychmiast bez przeprowadzenia badań rozpoznawczych przeznaczyć do zabicia. W razie masowego wybijania koni z objawami otwartej nosacizny, należy uprzednio uzyskać zezwolenie Urzędu Wojewódzkiego.

3) Konie z klinicznemi objawami, nasuwającemi podejrzenie o nosaciznę, należy poddać malleinizacji sposobem wśródskórnopowiekowym lub spojówkowym. Wynik dodatni, otrzymany przy jednej z tych metod, należy uważać za miarodajny i konie należy zabić.

4) Konie, które nie okazują objawów chorobowych, lecz są podejrzane o zarażenie się nosacizną z powodu styczności bezpośredniej lub pośredniej, należy poddać malleinizacji sposobem wśródskórnopowiekowym albo spojówkowym i postąpić z nimi według następujących wskazówek:

a) konie bez objawów chorobowych, u których wystąpi reakcja dodatnia bez podniesienia ciepłoty ciała, poddać malleinizacji podskórnej, po ustaniu objawów reakcji ocznej,

b) konie bez objawów chorobowych, u których wystąpi reakcja dodatnia z podniesieniem ciepłoty ciała, poddać należy po opadnięciu temperatury dla kontroli malleinizacji podskórnej,

c) konie bez objawów chorobowych, wykazujące reakcję wątpliwą, należy poddać malleinizacji na drugiem oku przy równoczesnem zastosowaniu malleinizacji podskórnej,

d) przy wyniku dodatnim, otrzymanym po kontrolnej malleinizacji podskórnej, zastosowanej według wskazówek wymienionych w punktach a, b i c, należy przeznaczyć konia do zabicia.

5) Oprócz zasad wyżej podanych, może być stosowane także badanie krwi (aglutynacja i odchylenie komplementu), które winno być dokonywane przed wszelkiemi zabiegami malleinizacyjnemi lub też nie prędzej, jak po upływie 21 dni od czasu dokonania próby malleinowej.

Wyniki badania krwi, stosownie do otrzymanych rezultatów służą jako wskazówki dla dalszego postępowania rozpoznawczego w myśl zasad, wyłuszczonych w 4-tym ustępie, punkt a, b i c.

6) W wypadkach wątpliwych pożądane jest przeprowadzenie również badań bakterjologicznych.

7) Jeżeli postępowanie przeprowadzone według powyższych zasad nie wyjaśni należycie rozpoznania nosacizny t. j. nie doprowadzi do definitywnego rozpoznania nosacizny, należy całe postępowanie rozpoznawcze po upływie 21 dni powtórzyć.

Przy wyniku ujemnym lub wątpliwym pierwszej i ujemnym powtórzonej po 21 dniach drugiej próbie djagnostycznej, należy zwierzę dopuścić do wolnego obrotu.

W nadzwyczajnych wypadkach, szczególnie jeżeli chodzi o materjał hodowlany, przedłużenie okresu badań zależy od decyzji Urzędu Wojewódzkiego. Również należy zasięgnąć zawsze decyzji Urzędu Wojewódzkiego w tych wypadkach, gdy djagnostyczne próby dadzą wynik wątpliwy, albo pierwsza—dodatnia, a druga wątpliwy lub ujemny.

W każdym wypadku zabicia lub padnięcia konia z powodu nosacizny, lekarz weterynaryjny winien przeprowadzić sekcję i spisać dokładny protokuł sekcji.

Proszę Panów o niezwłoczne wydanie zarządzeń, mających na celu przystąpienie do racjonalnej walki z nosacizną w myśl podanych wyżej wskazówek oraz o ścisłe zastosowanie się do postanowień obowiązującej ustawy.

O przebiegu akcji tłumienia nosacizny w Województwie, jak również o rezultatach postępowania rozpoznawczego należy do dnia 10-go każdego miesiąca przedkładać Ministerstwu Rolnictwa i D. P. (Departament Weter.) sprawozdanie według załączonego wzoru.

Równocześnie załącza się dla użytku lekarzy weterynaryjnych szczegółową instrukcję, o sposobach dokonywania malleinizacji o cenie przepisanych metod badania rozpoznawczego, o sposobach pobierania krwi, przeprowadzania dezynfekcji i wykonywania sekcji zwłok koni, padłych lub zabitych z powodu nosacizny.

Warszawa, dnia 16 października 1922 r.

Minister (—) *J. Raczyński*

Dyrektor Departamentu Weterynarji

(—) *Dalkiewicz.*

Instrukcja
dla lekarzy weterynaryjnych

w sprawie rozpoznawczych badań nosacizny.

BADANIE KLINICZNE.

Podczas oględzin lekarz weter. bada jamy nosowe za pomocą lustra, lub lampki—okolice nozdrzy i gruczoły limfatyczne, szczególniej podszczękowe, następnie skórę, okolicę stawów i wewnętrzne strony kończyn.

PRÓBA OCZNA MALLEINĄ

(Ophtalmereactia).

Metoda ta polega na wprowadzeniu do worka spojówkowego oka niedotkniętego zapaleniem paru kropel (t. j. około 0,2) malleiny zgęszczonej za pomocą wkraplacza.

Po zapuszczeniu malleiny należy lekko namasować powieki. Swoisty odczyn rozpoczyna się z reguły już w 5—6 godzin po zapuszczeniu malleiny i trwa przez 36—48 godzin.

OCENA ODCZYNU.

Przy odczynie *dodatnim* następuje z kąta oka ropny wypływ w różnej ilości.

Przy odczynie *wątpliwym* następuje wypływ śluzowy lub tylko łzawienie.

Odczyn *ujemny* charakteryzuje brak zupełny wypływu, przyczem oko jest czyste, spojówki różowe lub tylko lekko zaczerwienione.

Koniecznem jest mierzenie ciepłoty przed próbą i przy jej ocenie. Wszelkie podwyższenie ciepłoty ponad 38,5, zwłaszcza w wypadkach odczynu wątpliwego, przemawia za istnieniem nosacizny.

PRÓBA WŚRÓDSKÓRNO-POWIEKOWA

(reactio intradermopalpebralis).

Do szczepień używaną jest jednogramowa strzykawka z podziałką na 1/10 cm. i regulatorem z cienką igiełką długości 1—1,5 cm.

Jako materjał do zastrzyku służy malleina rozcieńczona, która otrzymuje się w tym stanie już gotową do odczynu wśródskórno-powiekowego albo przygotowuje się ex tempore z malleiny skoncentrowanej w stosunku 1 cz. malleiny na 3 części 0,5% wody karbolowej.

Przed rękoczynem konia unieruchamia się za pomocą nałożenia dutki na ucho, poczem uchwyciwszy brzeg dolnej powieki wkłada się palec wskazujący lewej ręki do worka spojówkowego między oko i powiekę, napinając ostatnią podłożonym palcem, prawą ręką opartą o głowę zwierzęcia i uzbrojoną w strzykawkę—wprowadza się igiełkę na głębokość 2—5 milimetrów poziomo w skórę dolnej powieki, w odstępie 1 cm. od jej brzegu, wstrzykując 0,1 gr. malleiny. Baczyć należy, aby płyn zastrzyknięty był *w skórę, a nie w tkankę podskórną.*

Reakcja „intradermopalpebralis" jest przedewszystkiem odczynem miejscowym; maximum jej nasilenia następuje między 34-tą a 36-tą godziną po zaszczepieniu.

OCENA ODCZYNU.

Przy odczynie dodatnim u konia chorego następuje wybitne *obrzmienie obu powiek* (dolnej i górnej) oraz wypływ ropny ze szczeliny ocznej.

Odczyn wątpliwy charakteryzuje się *obrzmieniem tylko powieki dolnej* i brakiem wypływu ropnego.

Przy odczynie ujemnym oko wygląda normalmalnie, lub daje się zauważyć tylko nieznaczne obrzmienie górnego *brzegu dolnej* powieki wskutek podrażnienia od ukłucia.

Mierzenie temperatury przed i po szczepieniu jest konieczne gdyż skonstatowanie podwyższenia jej ponad 38,5 zwłaszcza w wypadkach odczynu wątpliwego—przemawia za istnieniem nosacizny.

PRÓBA PODSKÓRNA MALLEINĄ

(reactio subcutanea).

Przed wykonaniem tej próby zwierzę pozostaje w spokoju conajmniej dwa dni. Przez ten czas należy mierzyć temperaturę: rano, w południe i wieczór i przy użyciu jednego i tego samego termometru. Jeżeli wahania wynoszą ponad jeden stopień lub średnia t^a przewyższa 38,5^0—próbę należy odroczyć. Zwierzę zabezpiecza się od wpływów atmosferycznych (słońce, deszcz i t. d.), aby te czynniki nie wpływały na właściwą temperaturę.

Wprowadzenie malleiny dokonywuje się między 8 a 10 wieczorem, aby następny dzień zużytkować do badania temperatury i oceny. Do malleinizacji podskórnej używa się jednorazowo 2,25 gotowej malleiny rozcieńczonej, lub 0,25 malleiny skoncentrowanej, zmieszanej z 2,25 (1 : 9) półprocentowej wody karbolowej.

Wprowadzenie malleiny dokonywuje się za pomocą strzykawki w tkankę podskórną szyi po uprzedniem wystrzyżeniu sierści i po dezynfekcji skóry.

Temperaturę mierzy się co dwie godziny, poczynając od godziny 8-ej dnia następnego do godz. 20-ej.

Wskazanem jest zmierzenie t. w 35 godzin po zastrzyknięciu. O ile temperatura po godzinie 20-ej jeszcze się podnosi, należy termometrowanie prowadzić w dalszym ciągu.

Na typową *reakcję dodatnią* składa się:

1) *Odczyn miejscowy.* W kilka godzin po zastrzyknięciu następują miejscowe zmiany lokalne, charakteryzujące się gorącem bolesnem, mniejszych lub większych rozmiarów zapalnem obrzmieniem, dochodzącem nieraz do wielkości bochenka chleba. Obrzmienie to wzrasta w ciągu 24-ch godzin i trwa do 3 dni znika zaś po 5 lub 6 dniach.

2) *Odczyn organiczny.* Rownocześnie z pojawieniem się obrzmienia następuje ogólna apatja, upadek sił zwierzęcia, posmutnienie, dreszcze, brak apetytu, nastroszona sierść i upośledzenie ruchów.

3) *Odczyn cieplny.* Po zastrzyknięciu malleiny pod skórę, temperatura się podnosi i dochodzi do 40 i wyżej stopni, czasami już po 12-stu godzinach utrzymuje się z małemi wahaniami przez 24 do 36 godzin, a nawet 48 godz.

OCENA ODCZYNU.

Jako odczyn dodatni uważać należy:

a) Podwyższenie się temperatury o 2 lub więcej stopni oraz ponad 40^0 przy równoczesnym odczynie organicznym.

b) Za odczyn dodatni uważać należy podniesienie temperatury nawet o 1,5—1,9 lub 39,5 — 39,9, *przy równoczesnym wybitnym odczynie organicznym i miejscowym.*

c) Zmiany lokalne na miejscu zastrzyknięcia (trwałe obrzmienie) nawet przy braku reakcji termicznej i organicznej uważać należy za odczyn dodatni.

Za odczyn wątpliwy należy uważać podniesienie się tylko o 1^0 C lub więcej jednakże poniżej 2^0 przy braku lub słabych objawach odczynu miejscowego lub organicznego.

Odczyn ujemny. U zwierząt zdrowych malleina nie wywołuje żadnego odczynu, ta pozostaje normalna, stan ogólny nie zmienia się, zwierzę zachowuje apetyt, na miejscu zastrzyku tworzy się małe guzowate obrzmienie ciepłe i wrażenie na dotknięcie, które nie zwiększa się i znika po upływie 24 do 36 godzin.

Przy pewnych nowotworach, chronicznym zapaleniu płuc i rozedmie płuc — malleina wywołuje niekiedy znaczne podwyższenie temperatury, trwa ono jednak zaledwie parę godzin. Organicznego odczynu brak. Omyłka przeto jest możliwa tylko przy powierzchownej obserwacji.

BADANIE KRWI.

Badanie krwi może być dokonywane jedynie przed wszelkiemi zabiegami malleinizacyjnemi, gdyż malleina wprowadzona do organizmu, ma wpływ na wyniki badań serologicznych.

TECHNIKA POBIERANIA KRWI.

Koniowi założyć dutkę, aby stał spokojnie. Po lewej stronie na wysokości $^1/_3$ szyi wystrzyc, względnie wygolić sierść na 2 — 3 cm. w okolicy przebiegu żyły szyjnej, poczem posmarować jodyną.

Naciskając palcami lewej ręki dolną część żyły szyjnej aż do jej widocznego nabrzmienia, wprowadza się szybkim i pewnym ruchem trzymaną w prawej ręce odkażoną (wygotowaną) igłę, zwróconą światłem do góry w kierunku głowy konia, dopóki nie ukaże się strumień krwi. Pierwszy strumień krwi należy wypuścić do naczynia z płynem dezynfekcyjnym, a następny dopiero wpuścić do probówki.

Probówki należy napełniać najwyżej do $^2/_3$ ich wysokości tak aby między korkiem, a krwią pozostała wolna przestrzeń. Po zebraniu krwi do probówek należy je natychmiast przenieść do temperatury pokojowej na $^1/_2$—1 godziny i o ile nie mają być natychmiast przesłane do stacji badań, przechowywać w chłodnem miejscu lub w lodowni do chwili wysłania. Probówki z zebraną krwią należy wysyłać o ile możności przez posłańca, gdyż krew psuje się szybko i po upływie 3 — 4 dni już nie jest zdatna do badań.

Na probówkach (nie na korkach) powinny być naklejane karteczki z dokładną numeracją.

Krew zbiera się przed karmieniem i pojeniem koni.

BADANIE BAKTERJOLOGICZNE.

Badaniem bakterjologicznem, jako jedną z najbardziej pewnych i naukowo uzasadnionych metod rozpoznawczych, należy się posługiwać tam, gdzie to jest możliwem dla postawienia przed i pośmiertnej djagnozy na nosaciznę. Wypływ z nozdrzy, ropy z abscessów, kawałeczki dotkniętych zmianami organów zbiera się do czystego sterylizowanego słoika i odsyła umyślnym kurjerem do laboratorjum. Dodatni wynik badań daje pewnik istnienia nosacizny. Ujemny wynik nie wyklucza nosacizny.

III. SEKCJE KONI ZABITYCH LUB PADŁYCH, Z POWODU NOSACIZNY.

W każdym wypadku zniszczenia lub śmierci konia z powodu nosacizny, lekarz weterynaryjny przeprowadza sekcję.

Przed rozpoczęciem sekcji należy obejrzeć dokładnie skórę konia, a szczególnie okolice stawów i wewnętrzne strony kończyn oraz nozdrze i gruczoły podszczękowe.

Po otwarciu jam nosowych należy zbadać błonę śluzową nosa, muszlę nosową i przegrodę nosową. Przy nosaciźnie nosa błona śluzowa, jest silnie zaczerwieniona, muszle i przegrody obłożone złogami barwy żółtej lub białej różnej wielkości i różnego kształtu. Po usunięciu złogów uwidoczniają się wrzody dochodzące nieraz do chrząstki, obraz ten spotyka się zazwyczaj przy procesach świerzych.

Guziczki nosaciznowe na błonie śluzowej nosa mogą być albo rozrzucone pojedyńczo albo grupkami i są wielkości ziarnka siemienia szarozabarwione i powierzchowne albo przybierają barwę żółtą i rozpadają się na szczycie w mały wrzodzik (wrzód pierwotny). Przy zlaniu się tych wrzodzików razem (wrzody następowo) powstają wrzody duże, nierówne, nadżarte o słoninowatym podłożu i nierównych wyniosłych brzegach. Takie wrzody rozlewają się szeroko i nieraz sięgają chrząstki. Obraz ten spotyka się przy procesach trwających od paru tygodni od 1 — 2 miesięcy. O ile oprócz wrzodów znajdują się promieniste blizny o gwiazdkowatym wyglądzie, to obraz ten świadczy o przewlekłym okresie, czas trwania którego należy oceniać na miesiące.

Gruczoły podszczękowe i szyjowe, badane po wycięciu, są powiększone i stwardniałe, w przecięciu wykazują szare guziczki, albo zropiałe częściowo rozpadłe ogniska.

Powyższe zmiany mogą się znajdować także w bocznych jamach nosa, krtani i tchawicy. W tchawicy często znajdują się podługowate, wielkości ziarnka kawy guziczki, głęboko wżarte w błonę śluzową, z których następnie powstają wrzody. Blizny w tchawicy wskazują niekiedy na przewlekły proces.

W płucach mogą się rozwinąć 3 postacie:

1) Guziczki rozrzucone pod opłucną, różnej wielkości od ziarnka prosa do orzecha laskowego. Guziczki te białe połyskujące, twarde, otoczone czerwoną obwódką, przy dalszym rozwoju procesu ulegają rozpadowi.

2) Ogniska wielkości jaja gołębiego (zapalenie płuc nosaciznowe). Ogniska te są stwardniałe, bezpowietrzne, słoninowate i szarawo zabarwione.

3) Upostaciowane bujania tkanki łącznej, zacierające ogniska zserowaciałe.

Okoliczne gruczoły chłonne wykazują wymienione już zmiany anatomo-patologiczne.

W organach miąższowych guziczki nosaciznowe usadawiają się najczęściej na śledzionie, rzadziej na wątrobie i nerkach.

Nosacizna może się rozwijać obok innych zmian anatomo-patologicznych.

ODKAŻANIE.

a) Przy nosaciźnie, jako chorobie bardzo zaraźliwej i śmiertelnej tak dla koni, osłów, mułów jak i dla ludzi, przeprowadza się odkażenie całej stajni w sposób bardzo staranny według podanych niżej wskazówek:

b) Ludzie, pielęgnujący podejrzane o nosaciznę konie (konie będące pod obserwacją), winni być dokładnie pouczeni o niebezpieczeństwie możliwego zarażenia i od niego zabezpieczeni.

c) Ludzie, na ciele których (a zwłaszcza na częściach nieosłoniętych odzieżą) znajdują się zdarcia naskórka, rany, wrzody, popękania skóry, nie można dopuszczać do pielęgnowania podejrzanych koni, do wykonywania dezynfekcji lub do pomocy przy sekcjach.

d) Ludzie, pielęgnujący podejrzane o nosaciznę konie, winni kilkarazy dziennie myć dokładnie wodą i mydłem ręce i odkażać je roztworem sublimatu 1 : 1000.

e) W stajniach, w których znajdują się podejrzane o nosaciznę konie, winno się jaknajczęściej (najmniej raz na tydzień) bielić żłoby, drabinki i przedziały mlekiem wapiennym, odchody zaś koni bezzwłocznie usuwać i unieszkodliwiać.

f) Konia padłego lub zabitego z powodu nosacizny, po przeprowadzeniu sekcji, o ile nie zabiera go zakład utylizacyjny, zakopuje się wraz ze skórą w głębokim 2-metrowym dole, po uprzednim zlaniu surowym kwasem karbolowym i pokrajaniu skóry.

g) Szczególnie baczną uwagę należy zwrócić na dokładne odkażenie żłobów, wiader, kubłów, owsiaków, poręczy, sprzętów stajennych i uprzęży.

h) Przedmioty nieużyteczne, zniszczone i mało wartościowe najlepiej spalić.

i) Przedmioty drewniane należy wymyć dokładnie z dodatkiem ługu lub mydła szarego i po zlaniu 3% rozczynu kreoliny, lyzolu, sublimatu 1 : 1000 i t. p. pobielić mlekiem wapiennym.

k) Przedmioty metalowe, jak: łańcuchy, łańcuszki, postronki łańcuszkowe, zgrzebła, łopaty, widły, kółka wyżarzyć w ogniu aż do czerwoności.

l) Części metalowe stałe zmyć ługiem, zlać 3% roztworem kreoliny, lyzolu, lub karbolu i po wyschnięciu pobielić mlekiem wapiennym lub wysmarować płynnym dziegciem, bądź pociągnąć odpowiednią powłoką do metali.

m) Przedmioty skórzane (siodła, uprząż, uździenice, szleje), po mechanicznem oczyszczeniu odkazić 2 1/2% — ową formaliną, pamiętając o natłuszczeniu ich jeszcze przed zupełnem wyschnięciem, gdyż inaczej popękają.

n) Przedmioty płócienne wygotować lub włożyć do 3% roztworu kreoliny, lyzolu lub 1 : 1000 roztworu sublimatu na przeciąg 3-ch godzin.

236.

Okólnik (№ 45).

Do wszystkich Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie regulowania należności za utrzymanie więźniów administracyjnych.

W związku z licznemi zapytaniami w sprawie regulowania należności za utrzymanie więźniów administracyjnych z ubiegłych okresów budżetowych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych okólnikiem № 110 z dnia 14 lipca r. b. N. Pr. B. 3915 wyjaśniło co następuje:

Na podstawie decyzji Ministerstwa Skarbu z dnia 30 marca 1921 r. № 284/DB. wydatki uskutecznione przez Ministerstwo Sprawiedliwości do dnia 1 stycznia 1921 r. na utrzymanie więźniów administracyjnych nie podlegają regulowaniu gotówką.

Zaległe z tego tytułu należności Ministerstwo Skarbu postanowiło wyrównać przez przerachowanie odnośnych sum obciążających etat Ministerstwa Sprawiedliwości na etat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. O powyższem postanowieniu Ministerstwo Spraw Wewnętrznych powiadomiło Ministerstwo Sprawiedliwości pismem z dnia 13 maja 1921 r. № Pr. B. 28 i jednocześnie prosiło o odpowiednie pouczenie Dyrekcji Więziennych.

Wobec tego rachunki z więzień państwowych, dotyczące okresu z przed 1-go stycznia 1921 r. winny być z odpowiedniem wyjaśnieniem zwrócone właściwym Dyrekcjom Więziennym.

Wysokość norm za utrzymanie więźniów administracyjnych osadzonych w więzieniach państwowych po 1-m stycznia 1921 r. były ustalone przez Ministerstwo Sprawiedliwości:

do 1 kwietnia 1921 r. 15 mk. dziennie od osoby.
Od 1 kwietnia 1921 r. do 1 września 1921 r. po mk. 40.
Od 1 września 1921 roku do 1 września 1922 r. po mk. 200
i od 1 września 1922 r. do obecnej chwili po mk. 500.

Przy regulowaniu rachunków za utrzymanie więźniów sądowych osadzonych tymczasowo w aresztach miejskich lub komunalnych obowiązywały i obowiązują następujące normy:

w końcu 1918 r. i do połowy 1919 r. dziennie od osoby mk. 2.
Od 1 lipca 1919 r. do 1 stycznia 1920 r. po mk. 2 fen. 50.
Od 1 stycznia 1920 r. do 1 lipca 1920 r. (zależnie od miejscowości podanych w załączonym wykazie) po mk. 2 fen. 50, mk. 3, mk. 3 fen. 50.
Od 1 lipca 1920 r. do 1 stycznia 1921 r. po mk. 6.
Od 1 stycznia 1921 r. do 1 kwietnia 1921 r. po mk. 12.
Od 1 kwietnia 1921 r. do 1 września 1921 r. po mk. 20 i mk. 25 (vide wykaz).
Od 1 września 1921 r. do 1 września 1922 r. stosownie do miejscowości wyszczególnionej w wykazie od mk. 80 do mk. 120 i od 1 września 1922 r. do obecnej chwili od mk. 150 mk. 200 (vide wykaz).

Różnica norm kosztów utrzymania w więzieniach państwowych i aresztach komunalnych jak wyjaśniło Ministerstwo Sprawiedliwości wynika stąd, że więzienie państwowe, prócz normalnego utrzymania, dostarczają ponadto więźniom opału, światła, bielizny, ubrania, pomocy lekarskiej, opieki duchowej i. t. p.

O wydaniu tego zarządzenia należy równocześnie zawiadomić interesowane władze komunalne.

W związku z powyższym i powołując się na okólnik № 39 Ministerstwo Spraw Wewnętrznych z dnia 2 czerwca 1921 r. № B. P. 176/70, podanym do wiadomości PP. Starostom 11 czerwca 1921 r. № AD. 3750 1 wyjaśniam, że koszta utrzymania więźniów obciążają:

1) *Budżet Ministerstwa Spraw Wewnętrznych* (etat administracji politycznej) — o ile się tyczy zatrzymanych w drodze administracyjno-karnej na mocy osądów władz administracyjnych, oraz zasądzonych w swoim czasie orzeczeniami karno-administracyjnemi Urzędów Walki z Lichwą (Dzien. Urzęd. Woj. Warsz. ex 1922 № 6 poz. 78).
2) *budżet Ministerstwa Spraw Wewnętrznych* (etat Policji Państwowej)—o ile się tyczy aresztantów—prewencyjnych do dnia orzeczenia władz sądowych i wszystkich osób aresztowanych z inicjatywy Policji Państwowej i
3) *budżet Ministerstwa Sprawiedliwości* o ile się tyczy aresztantów prewencyjnych od dnia orzeczenia sądowego i wszystkich osób aresztowanych z polecenia Władz sądowych.

Rachunki wynikłe z tytułu utrzymania wyżej wyszczególnionych więźniów w formie miesięcznych zestawień należy przedstawiać:

ad 1. do Urzędu Wojewódzkiego za pośrednictwem Starostwa po należytem ich sprawdzeniu i potwierdzeniu przez Starostwo, z podaniem imienia i nazwiska aresztowanego, orzeczenia na mocy którego odbywał karę, rodzaju przestępstwa i ilości przebytych w areszcie względnie w więzieniu dni.

ad 2. Do Głównej Komendy Policji Państwowej za pośrednictwem miejscowego

Komendanta Policji Państwowej z podaniem danych jak w ad 1.

ad 3. Do Okręgowej Dyrekcji Więziennej zestawienia rachunkowe sporządzone w sposób podany w ad. 1 i potwierdzone przez najbliższą władzę nadzorczą (sędziego śledczego lub sędziego pokoju).

Warszawa, dnia 4 listopada 1922 r.

L.B.G. 2707/I
8

Wojewoda:
Sołtan.

Załącznik do Okólnika Nr. 45.

WYKAZ

norm kosztów utrzymania więźniów w aresztach miejskich i komunalnych.

L. p.	Miejscowość	Normy utrzymania więźnia. od 1/I, 1/VII 1920 r.		1 IV. 1 IX 1921 r.	Od 1 IX 1921 r. do 1|IX 1922 r	Od 1|IX 1922 r. do obec chwili
		marek	fen.	marek	marek	marek
1	Grodzisk . .	3	—	20	90	200
2	Grójec . . .	3	—	20	80	150
3	Kutno . . .	3	—	20	80	150
4	Lipno	3	—	20	80	150
5	Łowicz . . .	3	—	25	100	150
6	Mińsk Mazow.	3	—	30	80	150
7	Mława . . .	3	—	20	90	150
8	Płock	3	—	25	90	200
9	Płońsk . . .	3	—	20	80	150
10	Pułtusk . . .	3	—	20	80	150
11	Rawa	3	—	25	80	150
12	Sierpc . . .	3	—	25	80	150
13	Warszawa . .	3	50	25	120	200
14	Włocławek . .	3	—	25	100	150

Wojewoda:
Sołtan.

237.

Okólnik (№ 46).

Do wszystkich p.p. Starostów Województwa Warszawskiego w Sprawie terminu przedkładania rachunków kosztów podróży i diet.

W sprawie interpretacji art. 9-go rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5/VIII-1920 r. o djetach i kosztach podróży Dz. Ust. Nr. 74 z 1920 r. p. 507 Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 17/X r. b. L. 1938/pr. powołując się na art. 15-ty powołanego rozporządzenia, wyjaśniło, że ustanowiony we wspomnianym art. 9-tym 14-dniowy termin do składania wszelkich rachunków kosztów podróży po ukończeniu komisji ma charakter prekluzyjny i że niezachowanie go pociąga za sobą w zasadzie dla rachunkozdawcy utratę prawa do żądania zwrotu kosztów podróży służbowej. Prawo to, zgodnie z dalszem powoł. wyżej wyjaśnieniem Ministerstwa Skarbu, może być następnie przywrócone rachunkozdawcy przez ostatnią instancję, powołaną do rozstrzygania rekursu, a to w drodze wyjątku, o ile podane w rekursie motywy uznane będą przez nią, jako dostatecznie usprawiedliwione.

Powyższe podaje się do wiadomości i użytku służbowego w myśl reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26 października 1922 r. Nr. Pr. B. 6861.

Warszawa dnia 11 listopada 1922 r.

L.B.G. 2951/I.
12

Wojewoda:
Sołtan.

238.

Okólnik do Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie przymusu ustalenia cen.

Poniższe udzielam do wiadomości, celem ewentualnego wydania właściwych zarządzeń, wynikających z art. 2-go rozp. Min. Spraw. Wewn. z dnia 5 lipca 1922 r. (Dz. Ust. Nr. 52/22 pz. 483).

Warszawa, dnia 5 listopada 1922 r.

L.AD. 7472/II
1

Za Wojewodę:
Manteuffel.

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH

№ S. A. 1099.

Okólnik № 145.

Do p.p. Wojewodów w Warszawie, Łodzi, Lublinie, Kielcach, Białymstoku, Nowogródku, Brześciu n/B., Łucku, Krakowie, Lwowie, Stanisławowie, Tarnopolu, p. Delegata Rządu w Wilnie oraz p. Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 lipca 1922 r. w sprawie obowiązku posiadania faktur handlowych i uwidoczniania cen (Dz. U. Nr. 52 poz. 483) wkłada w art. 2 na Okręgowe Urzędy Walki z Lichwą, względnie władze administracyjne I instancji obowiązek wydania szczegółowych zarządzeń i przepisów co do sposobów i formy uwidoczniania cen na przedmiotach, przeznaczonych do sprzedaży, jak i co do sposobów i formy sporządzania i wywieszania cenników.

Celem ułatwienia Okręgowym Urzędom Walki z Lichwą wykonania powyższego obowiązku udzielił im Główny Urząd Walki z Lichwą załączonym w odpisie okólnikiem z dnia 3 sierpnia 1922 r. Nr. 3629 Prez. szczegółowych w tej mierze wyjaśnień.

Ustawą z dnia 5 sierpnia 1922 r. w przedmiocie zmian w ustawie z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. Ust. Nr. 69 poz. 618) zniosła m. in. Okręgowe Urzędy Walki z Lichwą, a czynności ich przeszły, jako to wyjaśniono w okólniku Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 28 sierpia r. b. N. A. K. 2484 na Komisarjaty Rządu w Warszawie i Łodzi, na Magistraty miast Krakowa i Lwowa oraz Starostwo Lubelskie.

Wobec wątpliwości, czy Okręgowe Urzędy Walki z Lichwą przed swem zlikwidowaniem uczyniły zadość wspomnianemu na wstępie obowiązkowi z art. 2 rozporządzenia z dnia 5 lipca 1922 r., wynikającemu zechce Pan Wojewoda (Delegat Rządu) przeprowadzić w tym kierunku odpowiednie dochodzenia, obejmując nimi władze administracyjne I instancji, którym jak to z treści przytoczonego na wstępie artykułu 2-go wynika także przekazane zostało wykonanie omawianego rozporządzenia z dnia 5 lipca 1922 r.

Na podstawie wyniku tego dochodzenia wezwie Pan Wojewoda (Delegat Rządu) podległe sobie władze administracyjne I instancji do niezwłocznego wykonania obowiązku z art. 2-go omawianego rozporządzenia z dnia 5 lipca 1922 r. i poleci im jednocześnie, aby w zarządzeniach swych nie omieszkały pomieścić następujących postanowień:

a) cenniki powinny być formatu jednolitego o wielkości najmniej arkusza papieru.

b) w cennikach należy—o ile to jest możliwe—unikać określen ceny „od—do",

c) władza administracyjna I instancji winna ustalić listę artykułów podlegających obowiązkowi ujawnienia cen Ministerstwo zaznacza, że pożądane jest, by odnośne władze wykorzystały w tym względzie szemat, rozesłany przez Główny Urząd Walki z Lichwą dnia 29 października 1921 r. L. Prez. 2273 dla użytku komisji do badania cen i zysków. Odpis szematu załącza się.

d) zarządzenie winno wyjaśniać, że ujawnianie cen ma się odbywać nietylko przez wywieszanie cenników, ale i przez umieszczanie bezpośrednio na towarach, a mianowicie na jednym przedmiocie (sztuce) każdego gatunku.

e) na wystawach sklepowych winny być ujawnione ceny na wszystkich wystawionych artykułach pierwszej potrzeby (ceny ujawnione na wystawach mogą nie być uwidocznione bezpośrednio na towarach wewnątrz pomieszczeń sklepowych).

Odnośnie do obowiązków posiadania faktur, przewidzianego w kilkakrotnie cytowanem rozporządzeniu z dnia 5 lipca 1922 r. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zaznacza, że brak faktur (rachunków zakupu i t. d.) może być uwzględniony tylko przy nabywaniu produktów u drobnych producentów wiejskich przy sprzedaży targowej i domokrążnej.

Minister: w. z.
(—) *K. Lenc* w. r.

239.

Okólnik do wszystkich p.p. Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie wpłacania należności za szczegółowe dowody osobiste dla obywateli polskich:

Wobec często powtarzających się zapytań dokąd i na jaki rachunek należy wpłacać wpływy za wydawane wewnętrzne dowody osobiste dla obywateli polskich, w ślad okólnika z dnia 19 września r. b. Nr. 17 D. 6874/I/15 wyjaśniam co następuje:

Cena pojedyńczego egzemplarza dowodu osobistego wynosiła do dnia 15 października r. b. Mk. 150, w dniu zaś 15 października do obecnej chwili wynosi mk. 500.

Wpływy za wydane wewnętrzne dowody osobiste wpłacać należy do Kasy Skarbowej na budżet dochodowy M. -S. Wewn. w 1922 r. Dział III § 2 (opłaty za paszporty i świadectwa) w sposób określony przy wydawaniu paszportów zagranicznych (reskrypt Urzędu Wojewódzkiego z dn. 15 maja r. b. L. BG. 1311/I/1 ust. 3 i 4).

Równocześnie poleca się dla celów kontroli obrotu omawianych blankietów dowodów osobistych w Starostwach oraz wpływu sum z tego tytułu do Kas Skarbowych przesyłać przy miesięcznych sprawozdaniach o przychodach Urzędowi Wojewódzkiemu (Wydział Budżetowo-Gospospodarczy) wykaz o obrocie dowodów osobistych za dany (miesięczny) okres sprawozdawczy pg. wzoru podanego pp. Starostom przy reskrypcie z dn. 15/V r. b. L. BG. 1311/I/1.

Specjalne książki ewidencyjne na wydane dowody osobiste przesłane zostaną pp. Starostom w najbliższym czasie.

Warszawa, dnia 9 listopada 1922 r.

L.B.G. 3162/I
1

Wojewoda:
w. z. *Bilski* w. r.

240.

Okólnik do wszystkich Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie opłaty stemplowej od pokwitowań z odbioru odszkodowań za zabite i padłe zwierzęta.

Ministerstwo Skarbu reskryptem z dnia 22 października r. b. Nr. 4460 D. P. i O. Gr. II wyjaśniło, iż wystawione przez osoby prywatne poświadczenia odbioru sum pieniężnych wypłaconych przez Skarb Państwa z tytułu odszkodowania za zwierzęta zabite z polecenia władz lub padłe po szczepieniach zarządzonych przez władze nie podlegają opłacie stemplowej w myśl punktu 8 art. 14 ustawy z dnia 28 października 1921 r. o opłatach stemplowych od rachunków i poświadczeń odbioru (Dz. Ust. R. P. Nr. 92 676) obowiązującej w b. zaborach rosyjskim i austrjackim.

Powyższe podaje się do wiadomości i ścisłego zastosowania się w myśl reskryptu Ministerstwa

Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dn. 25 października r. b. N. Dep. Wet. Nr. 5784 II W.

Warszawa, dnia 11 listopada 1922 r.

L. B. G. 2575 1/2

Za wojewodę:
J. Przybyszewski w. r.

241.

Okólnik do wszystkich Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie umorzenia spłaty zasiłku zwrotnego.

Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 13 października r. b. L. 1951/D. P. Wydz. Adm. wyjaśniło, że kwoty potrącone w swoim czasie zgodnie z postanowieniami okólnika MSWewn. Nr. 60 z dn. 9/VII 21 r. zwolnionym fnkucjonarjuszom, tytułem spłaty zasiłku zwrotnego na zakupy zimowe, umorzonego uchwałą Rady Ministrów z dnia 24/VI r. b. nie podlegają zwrotowi, a to z uwagi, że uchwała powołana z natury rzeczy ma zastosowanie li tylko do funkcjonarjuszów państwowych pozostających w służbie państwowej w czasie jej zapadnięcia.

Równocześnie Ministerstwo Skarbu ze względów praktycznych wyraziło swą zgodę na umorzenie spraw zasiłkowych, które są obecnie przedmiotem skarg sądowych.

Powyższe podaje się do wiadomości i użytku służbowego w myśl reskryptu M. S. Wewn. z dn. 31/X r. b. L. Pr. B. 6707 w ślad reskryptu Urzędu Wojew. z dnia 25/VII r. b. L. BG. 1974/I 64.

Warszawa, dnia 14 listopada 1922 r.

L. B. G. 3355 I/77

Za wojewodę:
J. Przybyszewski w. r.

242.

Okólnik do Panów Starostów i Prezydentów miast Województwa Warszawskiego w sprawie protokułu o pojawieniu się chorób zaraźliwych.

Wielokrotnie Urząd Wojewódzki zwracał uwagę Panów na powierzchowne załatwianie protokułów o pojawieniu się chorób zaraźliwych. Ponieważ lekarze weterynarji przytaczali na swą obronę, że dotychczasowe blankiety protokułów są niepraktyczne, w myśl uchwał zjazdu powiatowych lekarzy weterynarji z dnia 29-go października 1921 r. i na podstawie upoważnienia Ministerstwa Rolnictwa wprowadza się od chwili wyczerpania zapasów dotychczasowych druków załączony do niniejszego wzór protokułu o pojawieniu się chorób zaraźliwych. Zarazem zwracam uwagę na przestrzeganie poniżej podanych wskazówek w przedmiocie składania sprawozdań.

WSKAZÓWKI

dla państwowych lekarzy weterynarji przy sporządzaniu protokułów o pojawieniu się chorób zaraźliwych u zwierząt gospodarskich.

Komisja weterynaryjno-wykonawcza z powiatowym lekarzem weterynaryjnym na czele obowiązana jest w razie wybuchu zarazy u zwierząt gospodarskich przedłożyć władzom administracyjnym I instancji sprawozdanie w formie protokułu dochodzenia o pojawieniu się choroby zaraźliwej.

PROTOKUŁ DOCHODZENIA.

Protokuł dochodzenia stanowi pierwszy akt, jaki komisja weterynaryjno-wykonawcza sporządza o wybuchu zarazy. **Protokuł** więc ten **musi zawierać wszystko co może posłużyć do:**

1) **rozpoznania choroby,** a więc przyczynę powstania, sposób rozszerzenia się zarazy, przebieg jej, objawy chorobowe, wynik sekcji, i

2) do wydania **orzeczenia, czy właścicielowi zwierzęcia przysługuje odszkodowanie,** co może mieć miejsce tylko wówczas, jeżeli właściciel zwierzęcia nie przekroczył przepisów weterynaryjno-policyjnych opartych na art. 1150 i 1168 obowiązującej Ustawy Lekarskiej. W protokule muszą też być wskazane środki policyjno-weterynaryjne zarządzone przez Komisję weterynaryjno-wykonawczą, mające na celu powstrzymanie dalszego rozszerzenia się zarazy na większy okrąg i stłumienia w miejscu jej powstania.

W zarządzeniach należy stosować się do Ustawy Lekarskiej i opartych na niej rozporządzeniach wykonawczych. Blankiet protokułu powinien być jak najdokładniej we wszystkich szczegółach wypełniony.

Pożądane, aby protokuł obejmował jedną tylko zagrodę stanowiącą odrębne gospodarstwo. Można w jednym protokule łączyć parę zagród jednej zapowietrzonej miejscowości (jednego punktu) jeżeli okoliczności wybuchu zarazy są jednakowe, w żadnym razie **nie należy łączyć w jednym protokule odmownych orzeczeń komisji weterynaryjnej z przyznającymi prawo do odszkodowania.** Protokuły odnoszące się do wsi i folwarku tej samej nazwy powinny być sporządzone osobno.

Wszystkie protokuły w jednem starostwie (magistracie miast wydzielonych) powinny być numerowane **w kolei chronologicznej,** oprócz tego obok może być notowany także numer wykazu protokułów każdej zarazy osobno.

Po zapełnieniu nagłówka Komisja weterynaryjno-wykonawcza ma zapisać oddzielnie:

1) Kiedy zauważono pierwszy wypadek zasłabnięcia,

2) Kiedy miał miejsce pierwszy wypadek śmiertelny,

3) Kto i którego dnia zawiadomił starostwo o wybuchu choroby,

4) Kiedy został delegowany powiatowy lekarz weterynarji,

5) Jaką djagnozę postawił lekarz weterynarji,

6) Liczba zagród posiadających zwierzęta podlegające stwierdzonej chorobie w całym zapowietrzonym punkcie (miejscowości); ile w danej miejscowości jest zapowietrzonych zagród i ile zwierząt tego gatunku w całym punkcie;

7) Ile było zwierząt podlegających chorobie przed zjawieniem się zasłabnięć, w jednej zagrodzie, w kilku zagrodach objętych protokułem lub w całej miejscowości **(zależnie od tego, jak komisja protokuł spisuje).** Ile zwierząt od chwili zjawienia się choroby do spisania pierwszego protokułu: a) zachorowało, b) padło, c) zabito, d) usunięto w jakikolwiek inny sposób.

Stan liczebny zwierząt w dniu sporządzenia protokułu: podać osobno chore, podejrzane o chorobę i zarażenie się. Wreszcie, ile w wypadkach zastosowania szczepienia, po zabiegu tym padło sztuk i ile zabito jako: a) chore, b) podejrzane o chorobę.

8) **Jak najdokładniej przedstawić okoliczności wybuchu i przebiegu zarazy** w zagrodzie (zagrodach) zapowietrzonej (nych) muszą być osobno podane: a) wywiad (anamnezis) przyczem należy przesłuchać właściciela zwierząt, służbę pastuchów, sołtysa lub inne osoby mogące dać potrzebne wyjaśnienia, osobno zaś należy podać, b) **własne spostrzeżenia** lekarza weterynarji.

Ponieważ wiadomości te sprzyjają rozpoznaniu choroby a także wpływają na przyznanie lub odmowę odszkodowania z funduszów skarbowych w wypadkach wybijania przymusowego i upadku zwierząt, należy na te wiadomości zwrócić szczególną uwagę, tak aby wszystkie okoliczności poprzedzające wybuch zarazy i sprzyjające dalszemu jej rozszerzeniu się, zostały ustalone i Urząd Wojewódzki nie był zmuszony zwracać protokułu starostwa do uzupełnienia.

Jeżeli wywiad wykaże, że nastąpiło zatajenie ze strony właścicieli zwierząt pierwszych wypadków choroby, że doniesienie o wybuchu zarazy ze strony władz gminnych zostało zaniedbane lub opóźnione, że miała miejsce sprzedaż chorych zwierząt, lub wogóle jakiekolwiek przekroczenie przepisów o tłumieniu zarazy wśród zwierząt gospodarskich, musi to być wyraźnie zaznaczone w tym protokule (pod poz. 15) lub w osobnym protokule dochodzenia który wówczas jednocześnie musi być przedłożony właściwemu starostwu.

Należy starać się **ustalić, skąd zaraza została zawleczona** i ustaliwszy dokładnie miejsce, należy to zaznaczyć w protokule i zawiadomić zainteresowany urząd administracyjny. Należy również wymienić, czy ze strony właścicieli zwierząt lub władz gminnych były przedsiębrane jakie środki ochronne i jakie mianowicie:

9) Oprócz okoliczności, które wyżej podano a które mają znaczenie zarówno rozpoznawcze jak i gospodarczo-administracyjne, należy jaknajszczegółowiej podać objawy choroby u zbadanych podejrzanych o zarazę sztuk, u chorych i znajdujących się w agonji w zapowietrzonej miejscowości. Jeżeli liczba chorych zwierząt jest bardzo duża a przebieg chorych jest rozmaity należy podać zbiorowy opis jednakowych wypadków choroby, a osobno powinny być uwzględniane jedynie wypadki odmiennych form.

Protokuł dokonanej sekcji padłych lub zabitych w celach rozpoznawczych zwierząt powinien być dokonany w ten sposób, aby każdy lekarz rzeczoznawca, przeglądając protokuł, mógł się samoistnie przekonać, czy podane szczegóły uprawniają istotnie do stwierdzenia danej choroby. W tym celu lekarz weterynarji nie powinien ograniczać się do ogólnikowych określeń procesów chorobowych, lecz zawsze jak najdokładniej podać zmiany chorobowe, które są podstawą do rozpoznawania tych procesów. O ile zachodzi potrzeba dokonania obdukcji większej ilości padlin, należy przy jednakowym wyniku odmiennym przytoczyć te odrębne zmiany, które znaleziono u poszczególnych zwierząt.

Wzorów protokułów sekcji należy używać dotychczasowych.

10 i 11) Jeżeli zaszła konieczność dokonania badania krwi szczepień rozpoznawczych lub ochronnych (z konieczności), to należy podać w protokule w krótkości, kiedy dokonano tych zabiegów i z jakim wynikiem, wymieniając liczby porządkowe poszczególnych sztuk według rejestru. Niezależnie od tej ogólnej wiadomości należy dołączyć protokuł próby krwi lub też wykaz malleinizacji i t. p.

12) Dodatkowe wyjaśnienie nieobjęte powyższym wykazem wpisuje się do p. 11.

13) Jeżeli stosuje się 1) szczepienie ochronne (z konieczności), jeżeli 2) zaszła konieczność zabicia zwierzęcia podejrzanego o zarazę w celach rozpoznawczych lub należy przewidywać konieczność wybicia w celach stłumienia zarazy, to należy przed powyższym zarządzeniem dokonać szacunku tych zwierząt w osobnym protokule szacunkowym, a po zabiciu lub zaszłym wówczas upadku wpisać odpowiednie sztuki do punktu 12 protokułu. Jeżeli sztuk zabitych lub padłych jest więcej niż 5 należy wpisać na osobnym wykazie tegoż wzoru i dołączyć do protokułu.

14) W razie stosowania dodatku do odszkodowania za zwierzęta ze względu na ich wartość rozpłodową, oryginalne na dokumenty właściwych organizacji społeczno-rolniczych lub hodowlanych muszą być dołączone do protokułu. Jeżeli sprzedaż z przetargu zwierzęcia, mięsa lub skóry ma miejsce przed odesłaniem protokułu dochodzenia, może on być użyty **jako protokuł przetargu** publicznego, wówczas we właściwej rubryce p. 13 muszą być podpisy nabywców zwierząt, mięsa lub skór.

15) Ze względu na sprawę przyznania lub odmowy odszkodowania zaznaczyć należy, czy właściciel nie przekroczył postanowień obowiązujących o środkach weterynaryjno-policyjnych mających na celu zapobieganie uśmierzenia chorób zaraźliwych i stadnych wśród zwierząt gospodarskich z dnia 1/14 stycznia 1908 r. a jeżeli przekroczył, to mianowicie przez jakie czyny. Tu można powołać się także na p. 7 protokułu. W razie ujawnienia przewinienia, winny powinien być pociągnięty do odpowiedzialności; fakt ten powinien być w protokule w tym punkcie zaznaczony.

Wniosek o wypłatę odszkodowania należy tu wyraźnie zaznaczyć i powołać się na odpowiedni artykuł ustawy.

16) Ze względu, że na władzach gminnych ciąży obowiązek zawiadamiania starostwa o każdem podejrzanem zasłabnięciu i upadku zwierząt gospodarskich, należy notować, czy władzom gminnym, wójtowi lub sołtysowi wiadomo było o podejrzanych zachorowaniach lub upadkach i co to władze ze swej strony zarządziły?

17) Wreszcie należy wymienić zarządzenia jakie są niezbędne do umiejscowienia i stłumienia zarazy i przytoczyć odnośny artykuł ustawy lub rozporządzenia.

Protokuł podpisują oprócz państwowego lekarza weterynarji obecni rzeczoznawcy — członkowie Komisji wyterynaryjno-wykonawczej i przedstawiciel władzy gminnej — wójt lub sołtys.

Sprawozdanie okresowe.

W celu sprawdzenia przebiegu zarazy w danej zagrodzie (miejscowości) i wykonywania wydanych zarządzeń państwowy lekarz weterynarji obowiązany jest dojeżdżać na miejsce tak często jak tego wymagają przepisy i składać o dojeździe sprawozdania, w których należy wymienić zaszłe zmiany od ostatniego sprawozdania.

Do czasu przygotowania nowych formularzy, należy sprawozdania okresowe spisywać na dotychczasowych blankietach.

Warszawa, dnia 16 listopada 1922 r.

I. R. W. 2395/W.
1

Za Wojewodę:

(—) *Ihnatowicz.*

STAROSTWO

....

L. ....

Kolejny dojazd do zapowietrz. punktu
Zagroda—zagród—I.

PROTOKÓŁ DOCHODZENIA L. ....

L.R.W. .... /.W.

o pojawieniu się choroby.

WOJEWÓDZTWO WARSZAWSKIE,

Powiat ....

Gmina ....

Wieś, folwark ....

Zagroda ....

Komisja Weterynaryjno-Wykonawcza (Pomorowa w składzie osób ....
....
....
.... stwierdziła dnia .... mies. .... 192 r.

1) pierwszy wypadek zasłabnięcia zauważono . „ .... „ .... 192 „
2) „ „ śmiertelny miał miejsce . „ .... „ .... 192 „
3) Starostwo zostało zawiadomione o wybuchu choroby przez ....
.... „ .... „ .... 192 „
4) Powiatowy lekarz weter. został delegowany . „ .... „ .... 192 „
5) Lekarz weterynarji określił chorobę . . . . „ .... „ .... 192 „
6) W punkcie zapow. jest zagród posiad. zwierz. podleg. stwierdz. chorobie .... ; zagród zapowietrz. .... ; zwierząt w całym punkcie ....

7)

Liczba podlegających stwierdz chorobie zwierz. w zapowietrzonym pukcie zagród — dzie—dach			Data	Konie Osły Muły	Bydło rogate	Owce Kozy	Świnie	Drób	Psy
Przed zjawieniem się zasłabnięć									
Od chwili zjawienia choroby do spisania protokułu	zachorowało								
	padło								
	zabito								
	usunięto								
Stan w dniu sporządzenia protokułu	chorych								
	podejrz. o chorobę								
	podejrz. o zarażenie								
Po szczepieniu:	p a d ł o								
	Zabito	chore							
		podejrz. o chorobę							

8) Okoliczności wybuchu i przebiegu zarazy w zagrodzie zapowietrzonej

a) wywiad (anamnezis)

b) spostrzeżenia własne

9) Objawy choroby

10) Zastosowano środki rozpoznawcze: badanie krwi, mall. i t. d.

kiedy?

sumaryczny wynik badania (wymienić NN poszczeg. sztuk)

11) Podano szczepieniu ochronnemu, z konieczności, leczniczemu szt.

a mian. L. L:

jakiej surowicy—szczepionki (kultury—wakcyny) użyto

wynik szczepień (wymienić numery sztuk)

12) Dodatkowe wyjaśnienie

13) Szacunek zwierząt padłych i zabitych i protokuł przetargu.

Nazwisko i imię właściciela zwierząt					
Liczba porządkowa zwierzęcia					
Płeć zwierzęcia . . .					
Wiek					
Maść					
Rasa (dowód w p. 14) . .					
Zabite jako:					
chore (dz. i mies.) . . .					
podejrz. o chorobę . .					
Kiedy padło?					
Kiedy zastosowano surowicę—szczepionkę (ochr.—leczn.)? . .					
Czy stwierdzono daną chorobę? jak? (sekcja, bad. klin. bakt.) . .					
Szacunek zwierzęcia w/g prótokułu mkp.					
Wysokość odszkodow. norm. .					
" " dodat. . .					
Szacunek zniszczonych przedmiot.					
RAZEM .					
Osiągnięto ze sprzedaży mięsa ogólnej wagi kg. i produktów .					
Za zabite zwierzęta i zniszczone przedmioty należy wypłacić odszkodowanie . . .					
Podpis nabywcy zwierzęcia (mięsa) na przetargu . . .					

14) Jako dowód dla podwyższenia odszkodowania za zabite—padłe zwierzę właściciel-e przedstawi-ł-li ....

....

....

15) Właściciel-e nie przekroczy-ł-li Ustawy Lekarskiej (Tom XIII Zb. Pr. Ros.). Postanowień obowiąz. o środkach weter.-policyjnych, mających na celu zapobieg. i uśmierz. chorób zaraźl. i stadn. wśród zwierząt gospod. z dnia 1/14 stycznia 1908 r. Rozp. w przedm. walki z zarazą płucną u bydła rogatego z dn. 2/VI-1920 r. (Dz. Min. Rol. L. 49 poz. 302) a mianowicie

Odszkodowanie nie przysługuje na podstawie

Protokuł dochodzenia o przekroczeniu przedstawiono starostwu.

16) Władzom gminnym (wójtowi gminy-sołtysowi wsi ....) o podejrzanych zasłabnięciach, śmiertelnych upadkach-nie-było wiadome.

17) Na zasadzie §§ .... celu stłumienia choroby i dla zapobiegnięcia rozszerzenia się jej postanowiono wybić

dokonano pod nadzorem lekarza weterynarji odkażenia

oprócz tego wydano nast. zarządzenie

Dołącza się: 1) odpis wydanych zarządzeń, 2) protokuł szacowania, 3) protokuł sekcji, 4) dodatkowy protokuł dochodzenia o przekroczenie

Miejscowość dnia .... miesiąca .... 192 r.

Państwowy Powiatowy Lekarz Weterynarji:

KOMISJA WETERYNARYJNO-WYKONAWCZA **(Pomorowa)**

Wójt (sołtys):

L. ....

ODRĘCZENIE.

Do

Pana Wojewody

w WARSZAWIE.

Przedstawiam protokuł dochodzenia o pojawieniu się choroby zaraźliwej.

STAROSTA:

243.

Okólnik do wszystkich Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie przysyłania przez Kasy Skarbowe urzędom i władzom talonów asygnacji.

Ministerstwo Skarbu pismem z dnia 11 października r. b. L. G. U. K. 5423/W. A. K. wystosowanem do Izb Skarbowych, zarządziło by wypadki zwłoki w odsyłaniu przez Kasy Skarbowe władzom i urzędom talonów asygnacji nie miały miejsca, a to pod odpowiedzialnością dyscyplinarną kierowniczych urzędników kasowych, o ile że Kasy Skarbowe są obowiązane w myśl §§ 100 i 89 Instrukcji dla Kas Skarbowych odsyłać władzom i urzędom talony natychmiast, a najpóźniej dnia następnego po zrealizowaniu asygnacji, względnie Kasy, upoważniające do wypłaty inne kasy, następnego dnia po otrzymaniu w terminie powyższym talonów do kas upoważnionych: Ministerstwo Skarbu w powołanem zarządzeniu poleciło położyć cały nacisk na bezwarunkowe spełnianie tego obowiązku przez Kasy Skarbowe.

Równocześnie Ministerstwo Skarbu wyjaśniło, że w wypadkach faktycznego otrzymania przez władze i urzędy talonów już po sporządzeniu sprawozdania o rozchodach za odnośny miesiąc sprawozdawczy władze i urzędy mają sprostować w wyciągu z ksiąg rozchodowych (wzór Nr. 19 do § 78 Przep. r. k.) za następny miesiąc sumy wykazane w przedziałce „do miesiąca sprawozdawczego", zwiększając je odpowiednio i objaśniając w przedziałce „uwagi" powód tego zwiększenia ze wskazaniem miesiąca, do którego ono się odnosi.

Powyższe podaję do wiadomości i użytku służbowego na zasadzie pisma M. S. Wewn. z dn. 31.X.22. L. Pr. B. 6630.

Warszawa, dnia 16 listopada 1922 r.

L. B. G. 3394/II / 1

Za Wojewodę:

J. Przybyszewski w. r.

244.

Okólnik (№ 47).

Do Panów Starostów Województwa Warszawskiego w sprawie sposobu wpłacania opłat za ekshumację i przewóz zwłok oraz za urzędowe świadectwa zdrowia.

Obecnie praktykowany przez niektóre Starostwa sposób pobierania dochodów budżetowych z etatu Ministerstwa Zdrowia Publicznego bezpośrednio od petentów przez lekarza powiatowego, który następnie pobrane za pewien okres czasu opłaty ryczałtowo wpłacał do Kasy Skarbowej sprzeczny jest z obowiązującemi przepisami rachunkowo-kasowemi.

W związku z powyższem i na podstawie reskryptu Min. Zdr. P. L. R. 24826/22/3200 zarządzam co następuje:

Wpływy przewidziane w budżecie dochodowym Min. Zdr Publicznego a w szczególności:

1. opłaty za ekshumację i przewóz zwłok, ustanowione w „Instrukcji dla starostw w sprawie ekshumacji i przewozu zwłok" okólnik Min Zdr. P. z dn. 16.VI.20 r. L. 21255/22/2872 i w dodatkowym okólniku Urzędu Wojewódzkiego z dnia 3.X. 1921 r. L. ZP. 446/21/3 w sprawie podwyższenia opłat powyższych, a także
2. opłaty za urzędowe świadectwa zdrowia, wydane na podstawie Rozp. Min. Zdr. P. z dnia 1 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 58 z 1920 r. poz. 867) oraz Rozp. Min. Zdr. P. z dnia 7 października 1922 r. w przedmiocie zmiany opłat powyższych (Dz. Ust. R. P. Nr. 90 z 1922 roku poz. 841).

winny być wpłacane bezpośrednio przez strony interesowane do miejscowej Kasy Skarbowej przy dwóch nakazach płatniczych wystawionych przez Powiatowy Urząd Zdrowia, a to stosownie do § 8-go przepisów rachunkowo Kasowych z dnia 24 listopada 1921 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu z 1921 r. Nr. 45).

W nakazie pierwszym winna być wyszczególniona kwota, przypadająca na korzyść Skarbu (75%) pełnej opłaty za świadectwo zdrowia, względnie za udział lekarza przy ekshumacji lub przewozie zwłok oraz tytuł wpłacenia należności. W nakazie drugim wyszczególniona winna być suma należna lekarzowi (2 % opłat wyszczególnionych wyżej) z zarachowaniem jej na depozyt Starostwa. Kwota ta z kolei po załatwieniu danej sprawy winna być asygnowana lekarzowi powiatowemu.

Gdyby chodziło o ułatwienie interesantom wpłacania sum za świadectwa lekarskie i opłat za ekshumację, mogą oni również wnosić opłaty za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności na rachunek odnośnych Kas Skarbowych.

Na wydane świadectwa Zdrowia oraz zezwolenia na przewóz oraz ekshumację zwłok należy założyć specjalne książki (zeszyty) ewidencyjne, które winny zawierać następujące rubryki:

1. dla ewidencji wydanych świadectw zdrowia,
   a. Numer porządkowy,
   b. Data i liczba dziennika Starostwa,
   c. Komu wydano świadectwo,
   d. W jakiej sprawie,
   e. Wysokość uiszczonej opłaty przez petenta,
   f. Numera pokwitowań Kasy Skarbowej,
   g. Podstawa ewentualnego całkowitego lub częściowego zwolnienia od ustanowionej opłaty,
2. Dla ewidencji zezwoleń na przewóz oraz ekshumacji zwłok,
   a. Numer porządkowy,
   b. Data i liczba dziennika Starostwa,
   c. Imię i nazwisko petenta,
   d. Czyje zwłoki ekshumowano względnie przewożono,
   e. Wysokość uiszczonej opłaty,
   f. Numera pokwitowań Kasy Skarbowej.

Starostwa, w których ewidencja wydanych świadectw lekarskich oraz zezwoleń na przewóz i ekshumację zwłok nie była założoną, względnie prowadzona była na luźnych kartkach, winny niezwłocznie zaprowadzić w oddzielnych zeszytach wyżej omówioną ewidencję.

Do użytkowania w roku 1923 zostaną przesłane P.P. Starostom specjalne przesznurowane i przenumerowane książki ewidencyjne.

Wyciągi z księgi ewidencyjnej o wydanych w okresie miesięcznym urzędowych świadectw zdrowia i zezwoleniach na przewóz i ekshumację zwłok nadsyłać należy do Urzędu Wojewódzkiego najpóźniej do dnia 10 miesiąca po sprawozdawczym.

Warszawa, dnia 23 listopada 1922 r.

L. B. G. 2781/I / 11.

Wojewoda:
(—) *Sołtan.*

VI.

245.

KONKURS.

W powiecie Włocławskim jest do obsadzenia posada lekarza kontraktowego dla udzielania pomocy lekarskiej funkcjonarjuszom państwowym i ich rodzinom na terenie tegoż powiatu z poborami według IX (dziewiątego) stopnia służbowego urzędników państwowych wraz z odnośnymi dodatkami drożyźnianemi ze stałą siedzibą we Włocławku.

Podania należy wnosić do Wydziału Prezydjalnego Urzędu Wojewódzkiego (Warszawa—Bielańska 9) do dnia **4 grudnia r. b.** dołączając do podania:

a. Dokładny życiorys.
b. Świadectwo z ukończenia studjów lekarskich.
c. Świadectwa z odbytej praktyki lub służby poprzedniej.
d. Dowód obywatelstwa polskiego oraz
e. Świadectwo zdrowia wystawione przez lekarza państwowego.

Wojewoda:
(—) *Sołtan.*

246

WYKAZ

Chorób zaraźliwych zwierzęcych panujących w czasie od 1-go do 15-go października 1922 roku.

W okresie ubiegłym było punktów zapowietrzonych	268
„ bieżącym przybyło „ „	53
Razem . . .	321
W okresie bieżącym ubyło punktów zapowietrzonych	30
Pozostało	291

Miejscowości podkreślone oznaczają punkty, przybyłe w bieżącym okresie; miejscowości wymienione są w kolei pojawienia się zarazy.

Liczby podane, przy miejscowościach oznaczają ilość zagród zarażonych. Jedna zarażona zagroda jest w tych miejscowościach, gdzie cyfra nie jest podana.

POWIAT	MIEJSCOWOŚĆ
	NOSACIZNA.
Błonie . . .	Kotowice, Czubin, Staro-Wiskitki, Wola Łuszczewska.
Ciechanów . .	Zygmuntów, Ciemniewko, Humięcin, Krasne.
Gostynin. . .	Kopiec-Kamienny.
Grójec . . .	Złota Góra, Borowe, Mirowice, Huta Jeżewska, Pawłowice, Tarczyn, Jurki, Falęcice, Gołków.
Kutno . . .	Tartak-Strzelce.
Lipno . . .	Wola, Obrowo.
Maków . . .	Suche, Obiecanowo, Chodkowo, Maków
Mińsk-Mazowiecki .	Olszewice 7, Zamienie 3.
Mława . . .	Niedziałki, Gnojno, Głużek.
Nieszawa . .	Szypka.

POWIAT	MIEJSCOWOŚĆ
	NOSACIZNA.
Płock . . .	Ciachćin, Goślice, Worowiec, Wempiły, Płock 2.
Płońsk . . .	Szymaki, Sokolniki, Płońsk.
Pułtusk . . .	Mystkowiec Stary, Lubienica.
Rawa . . .	Gostomja, Rzeczyca.
Rypin . . .	Młyn Kamionka, Rypin, Zbójno.
Sierpc . . .	Krajkowo, Franciszkowo.
Skierniewice . .	Chrząszczew, Dębowa Góra.
Sochaczew . .	Paski, Szymanów 2, Elżbietów, Bielice.
Warszawa . .	Falenty, Miedzeszyn.
Włocławek . .	Sykuły, Siemnówek, Bierzyn, Narty.
	ZOŁZY U KONI.
Grójec . . .	Walewice, Góra Kalwarja, Winiary.
Nieszawa . .	Biskupice.
	INFLUENZA U KONI.
Nieszawa . .	Morzyce.
	ZAPALENIE OPON MÓZGOWYCH.
Błonie . . .	Krze.
	ŚWIERZB U KONI.
Grójec . . .	Prażmowo.
Maków . . .	Leśniewo.
Mława . . .	Uniszki, Dunaj, Ratowo.
Nieszawa . .	Łowiczek, Bilno, Sinki, Radziejów 2, Koneck, Ostrowąs.
Płock . . .	Łagiewniki.
Płońsk . . .	Dłużniewo, Rzewin.
Pułtusk . . .	Wity, Wólka.
Rypin . . .	Stempowo, Przywitowo, Żale.
Sierpc . . .	Skrzeczanowo.
Skierniewice . .	Michałów.
Warszawa . .	Obory, Góra, Truskaw.
	ZARAZA STADNICZA.
Kutno . . .	Pawlikowice.
	ZARAZA PŁUCNA U BYDŁA ROGATEGO.
Błonie . . .	Sokule, Błonie.
Ciechanów . .	Kraśne, Żbiki, Opinogóra Dolna, Pajewo, Władysławowice, Gołymin W., Wola Gołymińska, Ujazdówek, Stryjewo 2, Unikowo, Krośnice 24, Nasierowo Dolne, Bądkowo.
Grójec . . .	Głuchów, Racibory, Grójec, Szymanów.
Kutno . . .	Konstancja 15, Antoniew, Grochów 3, Muchnice.
Maków . . .	Wola, Zblicha, Dzierżanowo.
Mława . . .	Windyki 3, Konopaty, Tyszki, Mdzewo 12, Podkrajewo 8, Proszkowo 4, Kozły, Janowo.

POWIAT	MIEJSCOWOŚĆ
Nieszawa . .	Siniarzewo 6.
Płock . . .	Bromierzyk folw., Bromierzyk wieś.
Płońsk . . .	Kaczorowy, Sałkowo.
Przasnysz . .	Chorzele 4, Dobrzanków 2, Karnkowo, Budki 5, Jednorożec 4, Krzynowłoga Wielka, Czarzaste, Łoje 2.
Pułtusk . . .	Daczki, Obremsk, Moszyn, Chrcynno. Górki, Pułtusk.
Radzymin . .	Finkały.
Rawa . . .	Domaniewice.
Rypin . . .	Rypin, Ugoszcz 2, Giżynek 2, Piskorczyn, Żale, Ostrowite 3, Dobre 2, Warpalice, Tomaszew, Zasadki 2, Wrzeszczewo, Osiek, Białkowo, Wapielsk, Łany, Sugrugi 2.
Sierpc . . .	Kondrajec 3, Żukowo, Milewko, Rościszewo, Zawady, Palik.
Sochaczew . .	Rokotów 2, Kawęczyn, Kaźmierzów.
Warszawa . .	Janczewice.

WĄGLIK.

POWIAT	MIEJSCOWOŚĆ
Kutno . . .	Długołęska.

RÓŻYCA ŚWIŃ.

POWIAT	MIEJSCOWOŚĆ
Błonie . . .	Bieniewice, Parzniew, Sekule 2, Kaski 2-
Ciechanów . .	Gumowo 3.
Grójec . . .	Brzeście 2. Pilica.
Łowicz . . .	Bocheń 2, Kałęczew 2, Łowicz, Małyszyce.
Maków . . .	Krzemień, Czarnostawo, Sierock 5, Słoniawy 7, Budzyno.
Mława . . .	Stupsk 3.
Nieszawa . .	Aleksandrów, Wągrowiec, Straszewo.
Przasnysz . .	Krzynowłoga W. 6, Zimna Woda 3, Mchowo z Łanięta 8, Smoleń, Docygi, Smoleń-Brzęczki 3, Smoleń-Trzcianka 4, Morawy Wielkie 2, Wandolin 4.
Rawa . . .	Lutobory, Komorów 4, Tuborowice, Boguszyce.
Rypin . . .	Sadłowo, Czermin, Czerwonki 4, Piaski, Wąpielsk 4, Długie 5.
Sierpc . . .	Białyszewo 2.
Skierniewice . .	Miedniewice, Skierniewicka—Lawa 4, Godzianów, Długokąty.
Warszawa . .	Majdanek.

POMÓR (ZARAZA) ŚWIŃ.

POWIAT	MIEJSCOWOŚĆ
Maków . . .	Wólka.
Płock . . .	Żukowo.
Pułtusk . . .	Olbranice.
Warszawa . .	Janczewiec.

WŚCIEKLIZNA.

POWIAT	MIEJSCOWOŚĆ
Błonie . . .	Mszczonów, Błonie, Grodzisk 2,
Ciechanów . .	Olszewka, Gostomin, Gumowo 2.
Grójec . . .	Oczesały, Czersk, Sławków, Nowa Wieś 6, Franciszków.
Nieszawa . .	Zgniły, Głuszynek 8, Streszewo.
Płock . . .	Staroźreby 10, Kozrówka 2, Siecień 2.
Płońsk . . .	Krysk.
Pułtusk . . .	Chrcynno, Kręgi.
Radzymin . .	Radzymin.

POWIAT	MIEJSCOWOŚĆ
Rawa . . .	Rawa 3, Lutobory, Brzozówka 2, Zdżary 2, Mała Wieś 2, Biała, Stara Wieś, Regnów.
Rypiń . . .	Sosnowa.
Skierniewice . .	Krasnowa 4, Wola Makowska 3, Kol. Makowska, Dębowa Góra 4, Narty, Skierniewice, Maków 4.
Warszawa . .	Wilanów 16, Zawady 8, Powsinek 15, Służew 100, Rembertów 7.
	CHOLERA DROBIU.
Błonie . . .	Milęcin, Kaski 3.
Grójec . . .	Wola Boglewska, Michałów.
Przasnysz . .	Przasnysz, Krzynowłoga Wielka 3, Obrębiec 3.
Rypin . . .	Wąpielsk 6.
Skierniewice . .	Skierniewice 6, Maków, Mokra.
Włocławek . .	Kaniewo.

247.

Obwieszczenia o zarejestrowanych stowarzyszeniach.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 8 listopada 1922 r. L. AD. 6234/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 388 stowarzyszenie pod nazwą: T-wo Przyjaciół gimnazjum im. Marszałka Stanisława Małachowskiego w Płocku.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 14 listopada 1922 r. L. AD. 7888/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 389 stowarzyszenie pod nazwą: T-wo Straży Ogniowej Ochotniczej w Niechłoninie pow. Mławskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 18 listopadaa 1922 r. L. AD. 7856 I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 390 stowarzyszenie pod nazwą: Kółko Rolniczę „Snop" pow. Warszawski.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 18 listopada 1922 r. L. AD. 7933 I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 391 stowarzyszenie pod nazwą: Kółko Rolnicze w Żurominku pow. Mławskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 18 listopada 1922 r. L. AD. 7931 I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 392 stowarzyszenie pod nazwą: Kółko Rolnicze „Echo" w Nowej-Wsi pow. Mławskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 18 listopada 1922 z. L. AD. 7932/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 393 stowarzyszenie pod nazwą: Kółko Rolnicze „Łączność" w Janowcu-Kościelnym pow. Mławskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 18 listopada 1922 r. L. AD. 7934/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 394 stowarzyszenie pod nazwą: Kółko Rolnicze w Zalesiu pow. Mławskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 18 listopada 1922 r. L. AD. 7894/I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 395 stowarzyszenie pod nazwą: Okręgowy Związek Kółek Rolniczych pow. Ciechanowskiego.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Warszawskiego z dn. 20 listopada 1922 r. L. AD. 5888 I zostało wciągnięte do rejestru stowarzyszeń i związków Nr. 396 stowarzyszenie pod nazwą: Biblioteka Publiczna w Okuniewie pow. Warszawskiego.

OGŁOSZENIA.

Rada Miejska m. Rożana na posiedzeniu swem w dniu 16 sierpnia r. b. uchwaliła statut podatku od obrotu i dodatków do państwowego zasadniczego podatku przemysłowego według wzoru ogłoszonego w Dz. Ustaw. Rzecz. p. № 34 z dnia 16 maja 1922 r. poz. 294 i ustanowiła w m. Różanie stopę podatku od obrotu o 2%.

Statut ten zatwierdzony został przez Wydział Powiatowy Makowski w dniu 31 październik 1922 r. o czem Magistrat podaje do publicznej wiadomości.

Rada Miejska miasta Mławy, rozpatrując wniosek Magistratu na posiedzeniu w dniu 28 Sierpnia 1922 roku, co do stopy pobierać się mających na 1922 rok, dodatków do świadectw handlowych i przemysłowych, przez kasę skarbową, na dochód kasy miejskiej, postanawia.

Pobierać na 1922 rok, ustawowe dodatki, do zasadniczego podatku od świadectw a mianowicie:

1. od świadectw na prawo handlu 1, 2 i 3 kategorji, oraz na prawo przemysłu od 1—6 kategorji, i zajęć osobistych po 100%.

2. od świadectw handlowych 4 i 5 kategorji, przemysłowych 7 i 8 kategorji, oraz Towarzystw sprawozdawczych po 50%.

Określonego zaś art. 6 ustawy z dnia 17 Grudnia 1921 roku (Dz. Ust. № 2 z 1922 roku) dodatku 0,2 od obrotu, Rada postanawia nie pobierać.

Niniejsza uchwała została przez Władzę Nadzorczą, w dniu 31 Października 1922 roku zatwierdzona, o czem Magistrat miasta Mławy, podaje do wiadomości publicznej.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Józef Niedźwiedzki, przy ul. Chmielnej № 11 zamieszkały ogłasza, że na żądanie Jadwigi - Marji Piotrowskiej w dniu 17 Stycznia 1923 r. od godziny 10 zrana, odbędzie się w sali posiedzeń wydziału Cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie, przy ulicy Miodowej № 15, publiczna sprzedaż przez licytację w drodze działów nieruchomości ziemskiej „Kolonja Emfiteutyczna we wsi Wola № 82b./6b", dawniej powiatu Warszawskiego, obecnie do terytorjum m. st. Warszawy włączonej, położonej na Woli przy ulicy Sokołowskiej № 10, należącej do Janiny-Emilji Piotrowskiej, Juljana-Józefa Piotrowskiego i Jadwigi-Marji Piotrowskiej, składającej się z placu przestrzeni 145 sążni kwadratowych czyli 1989,40 łokci kwadratowych, domu frontowego murowanego 2-piętrowego, komurek drewnianych oraz innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie w dniu 8 czerwca 1922 r. sporządzonym.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie ma urządzoną księgę hipoteczną znajdującą się w wydziale hipotecznym ziemskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym jest obciążona hipotecznymi długami, kaucjami i ostrzeżeniami na sumę rubli 630 oraz podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 1.500.000, lecz zgodnie z art. 1181 Ust. Post. Cyw. może być sprzedana niżej oszacowania.

Zamierzający wziąść udział w licytacji obowiązany złożyć wadjum Mk. 150.000.

Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w kancelarji wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Zdzisław Krotki zamieszkały w Warszawie, przy ul. Ceglanej 9, na zasadzie 1030 art. Post. cywiln. ogłasza, że w dn. 28 grudnia 1922 r. od godz. 10 zrana w domu № 48 przy ul. Krochmalnej odbędzie się sprzedaż przez licytację ruchomości pozostałych po zmarłym Ksawerym - Franciszku Abramczyku składających się mebli, pościeli i garderoby ocenionych na 377670 marek. Spis rzeczy i ich szacunek prejrzane być mogą w dzień licytacji.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Zdzisław Krotki zamieszkały w Warszawie, przy ul. Ceglanej 9, na zasadzie 1030 art. Post. cywiln. ogłasza, że w dn. 19 grudnia 1922 r. od godz. 10 zrana w domu № 49 i 51 przy ul. Marszałkowskiej odbędzie się sprzedaż przez licytację ruchomości pozostałych po zmarłym Mieczysławie Celkowskim składających się z mebli, urządzenia sklepowego i zabawek ocenionych na 196.063 marek 50 fen. Spis rzeczy i ich szacunek przejrzane być mogą w dzień licytacji.

Komornik przy Sądzie Okręgowym w Warszawie, Wincenty Siarkiewicz, zamieszkały przy ulicy Żelaznej 81 w Warszawie ogłasza, że w drodze działów na zasadzie tytułu wykonawczego Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 12 Maja 1922 r. za № 1057 w dniu 16 Kwietnia 1923 roku, od godziny 10 rano, odbędzie się w gmachu Sądu Okręgowego w Warszawie przy ulicy Miodowej № 15, publiczna sprzedaż przez licytację nieruchomości warszawskiej № 5603, należacej do Amelji Wojtczakowej, Władysława Pirło, Janiny Gadomskiej i Jerzego i Edwarda Cieszkowskich, znajdującej się w stołecznym m. Warszawie, na ziemi dziedzicznej przy ul. Spiskiej № 7 róg Oświecimskiej № 2 dawn. ul. Nowowiejskiej № 69 składającej się z placu przestrzeni 354,45 sążni kwadratowych czyli około 6000 łokci kwadr. domu frontowego murowanego 2 piętrowego, domu frontowego parterowego drewnianego, oficyny poprzecznej, dubeltowej 1 piętrowej, komórek, stajen, wodociągu i innych przynależności szczegółowo wskazanych w opisie.

Powyższa nieruchomość nie jest w zastawie, ma urządzoną księgę hipoteczną w wydziale hipotecznym miejskim przy Warszawskim Sądzie Okręgowym, obciążona pożyczką Tow. Kredytowego m. Warszawy na sumę Rb. 14300 i podlega sprzedaży w całkowitym komplecie podług wskazanego wyżej opisu z dnia 14 Czerwca 1922 roku.

Licytacja rozpocznie się od sumy szacunkowej Mk. 6.000.000.

Życzący przyjąć udział w licytacji obowiązany złożyć kaucji Mk. 600.000.

Warunki licytacyjne i dokumenty odnoszące się sprzedaży moga być przejrzane w kancelarji wydziału I cywilnego Sądu Okręgowego w Warszawie.

Tłoczono w Drukarni „LECH", w Warszawie, ul. Mokotowska 8.